

ant 131 66

Nordisk lyriks klassiker

Det blev hverken Johan Borgen eller nogen af de nye stærke finske digtere, der fik Nordisk Råds litteraturpris på 50.000 d. kr. denne gang, men den svenske lyriker Gunnar Ekelöf.

Han fik prisen for sin bog »Diwán över fursten av Emgion« med den begrundelse, at denne digtcyklus »i sine folknings af byzantinske sagn og myter finder nye og personlige symboler for det guddommelige, lidelsen og kærligheden som menneskelige grundvilkår«.

Gunnar Ekelöf har siden 58 været medlem af »De aderton« og er blevet kaldt Skandinaviens største modernistiske lyriker, en lyrikens Stravinsky. I sine første digte var han stærkt påvirket af arabisk mystik og fransk surrealisme, men modnedes til stadig selvstændigere form. — Han står som modernismens klassiker i Norden, hans indflydelse på fyrrernes svenske digtning er overordentlig, og forresten spores den også i den yngste danske digtning, skønt hans arbejder næppe er meget kendt her i landet.

Med solide traditioner

Gunnar Ekelöf

som basis har han gennem svingninger i stilen arbejdet sig frem til en egen-oplevelse, der gør hans ord-musik helt original stærk.

I sin ungdom — han er nu 58 — studerede han i London, Uppsala og Paris. I Frankrig traf han folk som Dre-

ton og Eluard og til-egnede sig en surrealistisk stil. I 30'erne ændrede han stil, påvirket af den engelske Eliots skole. Af disse to retninger skabte han sin egen og skrev sine mest berømte digte. I 50'erne skiftede han atter stil. Denne gang til det lapi-

dariske og det ord-sprogsagtige.

Gunnar Ekelöf debuterede i 32 med digtsamlingen »Sent på Jorden«, af hans senere værker kan nævnes »Dedikation«, »Sorgen og stjernen«, »Køb den blindes sang«, »Promenader« og »Udflugter«.

Et par af hans mest kendte digtsamlinger er »Färjesång«, »Non serviam« og »Om hösten«. I dem findes de berømte digte »Eufori«, »Absentia animi«, »Samothrace« og »Om hösten«.

Da Gunnar Ekelöf fik bud om, at han havde fået litteraturprisen, sagde han: »Fyrsten af Emgion er næsten et torturskrift, men den, der har oplevet to verdenskrige, som husker Korea og koncentrationslejrene både i Sovjetunionen og i Tyskland, og som nu oplever krigen i Vietnam, kan ikke skrive idylliske bøger.«

Pengene vil han bruge til sit bondehus i Västergötland, hvor han lever tilbagetrukkent med sin familie. Måske vil han efter den strenge vinter tage til et varmt kuldsted i udlandet for nogle af de halvtredstusind. P. G.